

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της συνθήκης συνεργασίας για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας που έγινε στην Ουάσιγκτον στις 19 Ιουνίου 1970 και τροποποιήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 1979 και 3 Φεβρουαρίου 1984»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Στις 19 Ιουνίου 1970 στην Ουάσιγκτον υπογράφηκε η Συνθήκη συνεργασίας για το διπλώματα ευρεσιτεχνίας (Patent Cooperation Treaty, P.C.T.), η οποία τέθηκε σε ισχύ την 24η Ιανουαρίου 1978.

Σήμερα, η Συνθήκη αριθμεί 43 Κράτη-μέλη, μεταξύ των οποίων 9 κρατά από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (Ομοσ. Γερμανία, Βέλγιο, Δανία, Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία, Λουξεμβούργο, Κάτω-Χώρες και Ηνωμένο Βασίλειο), ευρωπαϊκά κράτη (Σουηδία, Αυστρία, Ρουμανία και Βουλγαρία), καθώς επίσης και η Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Κρατών, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, η Ιαπωνία, ο Καναδάς και μερικές αναπτυσσόμενες χώρες (όπως Σενεγάλη).

Η Συνθήκη τροποποιήθηκε δύο φορές: στις 2 Οκτωβρίου 1979 και στις 3 Φεβρουαρίου 1984. Η Συνθήκη αποτελεί υλοποίηση διεθνούς συνεργασίας για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας στα πλαίσια της Σύμβασης των Παρισίων του 1883 «περί προστασίας της βιομηχανικής ιδιοκτησίας», στην οποία η χώρα μας είναι μέλος. Η Συνθήκη μπορεί να επικυρωθεί από κράτη που είναι μέλη της Σύμβασης των Παρισίων. Τα έγγραφα επικύρωσής της κατατίθενται στο Γενικό Διευθυντή του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας (WIPO) στη Γενεύη.

Η Συνθήκη άρχισε να εφαρμόζεται στην πράξη την 1η Ιουνίου 1978, όταν κατατέθηκε η πρώτη διεθνής αίτηση για χορήγηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας. Μέσα στα 12 περίπου έτη λειτουργίας της η Συνθήκη αριθμεί περίπου 45.000 διεθνείς καταθέσεις.

Βασικός σκοπός της Συνθήκης είναι η εγκαθίδρυση μίας ενιαίας διαδικασίας κατάθεσης της αίτησης για τη χορήγηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας σε παγκόσμιο επίπεδο. Η αποκαλούμενη «διεθνής αίτηση» (International application) μπορεί να κατατεθεί από κάθε υπήκοο ή κάτοικο χώρας που είναι μέλος στη Συνθήκη. Η κατάθεση γίνεται είτε ενώπιον του εθνικού γραφείου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, που για την χώρα μας είναι ο Οργανισμός Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας, είτε ενώπιον του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, που μπορεί να δέχεται τις διεθνείς αιτήσεις όταν προέρχονται από υπηκόους των Κρατών-μελών της Σύμβασης για τη χορήγηση ευρωπαϊκών διπλωμάτων. (Η χώρα μας είναι μέλος της Σύμβασης αυτής από την 1η Οκτωβρίου 1986). Ο καταθέτης μπορεί να ζητήσει προστασία της εφεύρεσής του σε όσο Κράτη-μέλη της Συνθήκης το κρίνει σκόπιμο (οριζόμενο Κράτη). Οι τυπικές προϋποθέσεις που πρέπει να τηρηθούν για την παραδοχή της διεθνούς αίτησης καθορίζονται από τη Συνθήκη και τον Εκτελεστικό Κανονισμό της.

Η σύντομη και ενιαία διαδικασία κατάθεσης της διεθνούς αίτησης έχει πολλά πλεονεκτήματα τόσο για τον εφευρέτη-καταθέτη όσο και για το κοινό που ενδιαφέρεται για τις τεχνικές πληροφορίες που περιέχουν οι διεθνείς αιτήσεις. Απαριθμούνται ορισμένα από τα πλεονεκτήματα αυτά:

1. Η διεθνής αίτηση που έγινε αποδεκτή δεν μπορεί να απορριφθεί από τα οριζόμενα Κράτη στα οποία ζητείται προστασία.

2. Ο εφευρέτης με την κατάθεση σε μία μόνον γλώσσα εξασφαλίζει την έναρξη της διαδικασίας για χορήγηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας και, το βασικότερο, εφόσον πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις, αποκτά ημερομηνία κατάθεσης διεθνούς αίτησης. Η συνέχιση της διαδικασίας για όλες τις οριζόμενες με την αίτησή του χώρες είναι δική του επιλογή (σύνταξη μετάφρασης, εθνικά τέλη, κ.τ.λ.).

3. Η διαδικασία της έκθεσης έρευνας, που προβλέπεται από τη Συνθήκη, μπορεί να αποφασισθεί μέσα σε προθεσμία 20 μηνών από την κατάθεση δηλ. μεγαλύτερη προθεσμία απ' ό,τι ισχύει

σήμερα τόσο στην εθνική διαδικασία όσο και στην ευρωπαϊκή.

Σημαντικό στοιχείο της Συνθήκης είναι ότι μετά τη διαδικασία έκθεσης έρευνας η αίτηση θα παραπεμφθεί στο Κράτος όπου ζητείται προστασία, το οποίο είναι και το μόνο αρμόδιο για τη χορήγηση ή όχι διπλώματος ευρεσιτεχνίας.

Σύμφωνα με το άρθρο 64 της Συνθήκης κάθε χώρα μπορεί, κατά την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης της Συνθήκης, να διατυπώσει επιφύλαξη και να μην εφαρμόζεται για τους υπηκόους της και στο εδαφός της το Κεφάλαιο II της Συνθήκης. Το Κεφάλαιο II περιλαμβάνει τα άρθρα 31 έως και 42 και τους κανόνες 53 έως και 78 και αναφέρεται στην προκαταρκτική διεθνή εξέταση της αίτησης. Η εξέταση αυτή («κατ' ουσία εξέταση») είναι μία αιτιολογημένη γνώμη από το γραφείο ευρεσιτεχνιών που έχει επιλεγεί για τρία θέματα: το νέο, την εφευρετική δραστηριότητα και τη βιομηχανική εφαρμογή της προτεινόμενης για προστασία εφεύρεσης.

Επειδή το ελληνικό σύστημα προστασίας των εφευρέσεων δεν υιοθετεί το σύστημα της κατ' ουσία εξέτασης, δεν συνιστάται αλλαγή ή έμμεση αναγνώρισή του με διεθνή Συνθήκη. Κι' αυτό γιατί η χώρα μας (ΟΒΙ) δεν έχει την δυνατότητα ούτε από την εθνική νομοθεσία ούτε και από άποψη υποδομής της κατ' ουσία εξέτασης των αιτήσεων.

Για τους λόγους αυτούς η Ελλάδα διατυπώνει επιφύλαξη για τα εν λόγω άρθρα και κανόνες, τα οποία δεν επικυρώνονται από τη Βουλή.

Εν κατακλείδι, η Συνθήκη συνεργασίας για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας αποτελεί σημαντική πρόοδο στον τομέα της προστασίας των εφευρέσεων και η συμβολή της στην ανάπτυξη της έρευνας έχει ήδη γίνει αισθητή στο διεθνή χώρο. Με την επικύρωση της Συνθήκης αυτής από τη χώρα μας θα ενισχυθεί η προστασία των Ελλήνων εφευρετών και ερευνητών και θα ενδυναμωθεί ο ρόλος των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας στη μεταφορά τεχνολογίας.

Αθήνα, 17 Φεβρουαρίου 1990

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση της σύμβασης για τη συνθήκη συνεργασίας για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας που έγινε στην Ουάσιγκτον στις 19 Ιουνίου 1970 και τροποποιήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 1979 και 3 Φεβρουαρίου 1984

(μαζί με τον Εκτελεστικό Κανονισμό)

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος η Συνθήκη Συνεργασίας για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας (μαζί με τον εκτελεστικό κανονισμό), η οποία έγινε στην Ουάσιγκτον στις 19 Ιουνίου 1970, τροποποιήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 1979 και στις 3 Φεβρουαρίου 1984 και που το κείμενό της, εκτός από τα μέρη εκείνα για τα οποία διατυπώνεται επιφύλαξη δηλ. Κεφάλαιο II της συνθήκης, άρθρα 31 έως και 42 και αντίστοιχοι κανόνες 53 έως και 78 του εκτελεστικού κανονισμού, στο γαλλικό και αγγλικό πρωτότυπο, καθώς και στην ελληνική του μετάφραση, είναι το ακόλουθο :